

numbers to Government salt depots and purchasing available salt from there. As I have already stated, is it not possible for Government to collect all the salt required by the public. This year we have transported to Munambam, 1.2 lakhs maunds of salts against 60,000 last year. This is the utmost that we can do. Unless the whole system is revised it is not possible to stock all the salt required by the public in the Government Bankshalls.

In regard to price, Government have recently notified a small increase in the rate in view of the fact that the prices of all other items, such as labour, oil required for pumping, etc., have gone up. Therefore a small increase in price has been notified.

MR. K. KUNJU PANICKER: May I know who will enjoy the benefit of the increase in the price of salt?

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: The men who manufacture it. The licensees asked for a much higher increase but Government have not sanctioned it. They have with very great reluctance sanctioned only a portion of what they requested.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: Cannot these dealers be compelled to store more quantities somewhere near the depots?

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: Unless we take action under the Defence of Travancore Rules, it will not be possible to do so under the ordinary salt rules. Whatever changes are made we must take care to see that the duty on salt is not lost.

MR. K. KUNJU PANICKER: May I know from Government whether the coolies who are actually working in the field are given a higher rate of wages by increasing the price of salt?

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: I have no information. The coolies are working under the licensees under the modified system and the Department has nothing to do with them.

MR. K. KUNJU PANICKER: May I know whether the Department will make enquiries in order to see their lot is improved by raising the price?

MR. P. G. NARAYANAN UNNITHAN: Whatever is possible will be done.

PRESIDENT: The time allotted for the demand having expired, the motion lapses. I put to the vote of the House that a sum of Rs. 9,12,591 be granted under Demand I—Excise Department.

The motion was carried and the grant made.

DEMAND II—LAND REVENUE AND TAXES ON INCOME.

MR. G. N. TAMPIL: Sir, I rise to move for a grant of Rs. 10,56,524 under Demand II—Land Revenue and Taxes on Income.

Motion No. 25.

MR. KAVIYOOR K. K. KOCHUKUNJU: സർ, ഡിവിഷൻ കമ്മ്യൂണിക്കൽ ഏജൻസി ഉണ്ടാക്കുന്നത് ഇനത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചുള്ള 1,00,00,000 രൂപയിൽനിന്നും ഒരു രൂപ കറയുണ്ടാകുന്ന ഉപക്ഷേപം ഈ സഭയുടെ വിചിന്തനത്തിന് ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

[Mr. Kaviyoor K. K. Kochukunju.]

ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിക്കുന്നത് ഡിവിഷൻകളേ
രികളിലും താലൂക്കുകളിലും വരുന്ന ചെറിയ ഒഴിവുകളിൽ മറ്റു
ഹിന്ദുക്കൾ എന്ന വകുപ്പിൽപെട്ട അപേക്ഷകന്മാരെ ക്ലാസ്സുമാരായും
കോപ്പിസ്റ്റർമാരായും പൂൺമാരായും യോഗ്യതാസരണം നിയമിച്ച
പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണമെന്നകാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊ
ണ്ടുവരാനാണ്. ഈ ചെറിയ ഒഴിവുകളിൽ നിയമിക്കുന്നത് എന്തിനു
ണെന്നും അതു മറ്റു ഹിന്ദുക്കളിൽപ്പെട്ടവരെ മാത്രമെ പാടൊക്കോ
എന്നും സംശയമുണ്ടാകാം. പബ്ലിക് സർവീസിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന
തിനു, അഥവാ ഉദ്യോഗം ലഭിക്കുന്നതിനു മറ്റൊല്ലാ വിഭാഗക്കാരെ
ക്കാളും മറ്റു ഹിന്ദുക്കൾക്കാണ് അതിയായ വിഷമം. കാരണം, ഈ
ഗ്രൂപ്പിൽ എഴുപതിൽപരം നൂറുപക്ഷം ഹിന്ദുസമുദായക്കാർ ഉൾക്കൊ
ള്ളുന്നു. അൻപത്തൊന്നു ഒഴിവുകൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ പബ്ലിക് സർവീ
സുവിഭജനവ്യവസ്ഥപ്രകാരം മറ്റു ഹിന്ദുഗ്രൂപ്പിന് രണ്ടു നിയമനം മാത്ര
മാണു ലഭിക്കുന്നത്. പബ്ലിക് സർവീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഏർ
പ്പെടുത്തിയപ്പോൾതന്നെ പേർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തപക്ഷെ അപേക്ഷകന്മാരും
ഇന്നും നിയമനം കിട്ടാതെ മറ്റു ഹിന്ദുഗ്രൂപ്പിൽ വിഷമിക്കുന്നുണ്ട്.
ഇങ്ങനെയുള്ള ചെറിയ നിയമനങ്ങൾ വല്ലപ്പോഴും കിട്ടിയാൽ അത്
അവരുടെ ഇച്ഛാഭംഗത്തിന് ഒരു പരിഹാരവും പ്രോത്സാഹനവും
ആയിരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ചെറിയ ഒഴിവുകളിനേലുള്ള
നിയമനങ്ങൾ സർവീസിൽ വകവക്കുകയില്ലെന്ന് ഉള്ളത് ഒരു പരമാർത്ഥ
മാണ്. എങ്കിലും അവർക്ക് പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നതിന് ഇതു
ഉതകുമെന്നുള്ള വിചാരംകൊണ്ടു മാത്രമാണ് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം
അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. പബ്ലിക് സർവീസ് നിയമനവ്യവസ്ഥ
പലപ്പോഴും മാറിമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ ചെറിയ ഒഴി
വുകളിലുള്ള നിയമനം സർവീസായി ഗണിക്കുകയില്ലെങ്കിലും ഭരവസര
ത്തിൽ, ഇന്നയാണ്ടു മുതൽ ഇന്നയാണ്ടുവരെ നടന്നിട്ടുള്ള നിയമനങ്ങ
ളിൽ ആകട്ടെ സർവീസുള്ളവർക്ക് പബ്ലിക് സർവീസ് നിയമന
ങ്ങളിൽ മുൻഗണന നൽകുന്നതാണെന്നൊ മറ്റൊരു ഒരു കാര്യം ഉണ്ടാകുന്ന
പക്ഷം അന്ന് ഇന്നത്തെപ്പോലെതന്നെ അവർ അവശ്യമായിത്തീരാതി
രിക്കുന്നതിനും ഇതൊരു മാർഗ്ഗമായിത്തീരുന്നതാണല്ലോ. ഈ കാര്യം
ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി
ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. G. NARAYANAN TAMPI : Mr. Kochukunju has stressed the necessity for impressing upon the appointing authorities in the Land Revenue Department the desirability of giving special consideration to members of the Backward communities in effecting appointments in short vacancies. These short vacancies, as the member himself has admitted, are not vacancies properly so called, which would admit of any claims on the part of either individuals or groups. The question of communal representation in Public Service has been engaging the earnest attention of Government for many years; and the representatives of the general public as well as the officers of Government have, after anxious consideration, evolved the best possible method of recruitment calculated to ensure adequate representation to all communities, and particularly the Backward Communities. This method is the system of recruitment now in vogue. Mr. Kochukunju has stated that the system may change. Yes, Sir, it is bound to change because it was first introduced only as an experimental measure. After the first three years, there was a review of the whole system; and I may point out that, in the Proceedings issued in that connection, G. O. R. Dis. No. 1864/40/Genl, dated the 21st September 1940, Government have, among other things, extended further concessions to the Backward Communities. Apart from inaugurating the Public Service Recruitment Advisory Board and introducing various other features, Government have been very careful in specially safeguarding the interests of Backward Communities by allowing them to have credit for the vacancies that might have been given to them at a particular turn but not so given on account of the absence of qualified individuals at the moment. The fact is that among certain sections of Backward Communities, sufficient numbers of qualified candidates are not available for selection on particular occasions. Hence Government have, in their solicitude to provide as many appointments as possible to the Backward Communities, in proportion to the Population, directed the Public Service Commissioner to give the full quota of appointments due to each of the component groups at every turn according as qualified candidates become available. If, for instance, it happens that, at a particular turn, the necessary number of candidates are not forthcoming in order to fill up the vacancies available to any Backward Community Group, the next group that can furnish the required number at that moment would get the appointments, with the reservation that the group passed over will get the full benefit of the places thus surrendered, at some future turn when qualified candidates become available. It cannot, therefore, be argued that Government have not been sufficiently alive to the interests of the Backward Communities in the matter of representation in the Public Service of the State.

MR. K. KUNJU PANICKER : May I bring to the notice of the honourable member that the motion relates to the short vacancies and not to representation of the community.

MR. G. NARAYANAN TAMPI : I am fully aware of that, Sir. After all, whether short term vacancies, or long term vacancies, what the Honourable Member Mr. Kochukunju has in mind is the question of

[Mr. G. Narayanan Tampi.]

appointments for the Backward Communities. I may state a short vacancy is not a regular vacancy at all. All vacancies have to be filled up within the least possible time, in public interests; and, with this end in view, appointing authorities have been empowered to make the necessary interim arrangements in the case of what are known as 'Short Vacancies' i. e., vacancies of one month's duration, just for the purpose of carrying on the work for the time being, until the permanent incumbent returns to duty on the expiry of the leave. In the event of the leave being extended, a regular recruit under the Public Service Recruitment Rules will have to take the place. Hence it follows that the short term candidate appointed by the local authority concerned, without reference to the Public Service Commissioner, will have to be relieved at the end of every such term of one month. The short-term candidate does not therefore get any appreciable advantage so far as the service is concerned.

It has to be remembered that this is not a question of enabling a person to earn his bread by doing the job, but getting the proper person to do the job during the temporary absence of the permanent incumbent. Hence the power has been given to appointing authorities to pick up somebody, just for the time being, to carry on the work. He goes away after a month, in any event, and does not get any credit for that one month's service. It may thus be seen that short vacancy service cannot be regarded as service properly so called. Nevertheless, there is absolutely no objection in taking qualified candidates from among the Backward Communities, whenever available, in filling up short vacancies. I may assure the Honourable Member, Sir, that many appointing authorities are as a matter of fact giving preference to members of the Backward Communities even by stretching a point, if need be, and keeping down to the irreducible minimum, the standards of education required for the particular work. I hope Sir, with this assurance, the Honourable Member will see his way to withdraw his motion.

MR. KAVIYOOR K. K. KOCHUKUNJU: സർ, ഗവണ്മെൻ്റ് ഭാരതത്തിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടവർക്ക് സമാധാനത്തെ ആശ്രയിച്ചു ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻവലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Motion No. 29.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: I move to reduce the allotment of Rs. 13,300 for travelling allowances by Re. 1.

The object of this motion is, as indicated, to discuss about the necessity of improving the conditions of public markets in the State.

We are all aware that the conditions of several markets in the State especially public markets, are most unsatisfactory. I have been bringing to the notice of Government this aspect of the question for

the last eight or nine years. And I also brought to the pointed attention of Government in relation to this matter, the name of one particular market, the Kolanada Market, in my constituency just on the north of Pandalam camp shed. On various occasions the Land Revenue Commissioners have been pleased to assure me that that market would be improved immediately. The market toll was introduced under the pretext that the whole amount collected from that source would be utilised for improving the public markets in the State. We see from the Administration Report for the year 1117 that there were 249 public market in the State and in that year the actuals on the Receipts side were Rs. 113,935 by way of leasing out of the public markets, and in 1118 it is expected that the lease of Public market would fetch in the Budget Rs. 145,000, it is anticipated that the income will be Rs. 140,000, in the next year. But the corresponding figures on the Expenditure side for improving the markets are these: In 1117, Rs. 10559, for 1118, Rs. 15000, and for 1119, the estimated amount comes to Rs. 15,000. My submission therefore is, that not more than 10 per cent of the total collection is spent on improvement of public markets in any one year. This is a very sad state of affairs. The question of the acquisition of lands for improving Kolanada market has been going on for a number of years. I would request you Sir, to kindly issue early orders to the Division Peishkars for bestowing sufficient and adequate attention to this matter, namely, the improvement of public markets and see that the Kolanad market is improved fully at least during next year.

In the second place, I beg to submit, that as far as possible the number of private markets owned by individuals should be reduced and wherever it is possible, and wherever the Government finds the real necessity for a market at any place a public market may be opened. This method of applying for private markets is resorted to as a means of making money by individuals. Considerable inconvenience and difficulties are thereby caused to the general public who resort to such markets. I am aware that years ago Government have been pleased to issue a general order on this question, namely, that as far as possible the tendency for getting more and for more private markets opened by individuals should be discouraged and put a stop to. But the figures in the Administration Report for recent years show that that the orders of Government have not been acted upon. It is seen that in 1116 the number of private markets was 363 but in 1117, we see that there were 388 private markets. Therefore, it shows that even though Government had issued orders against sanctioning fresh private markets, in actual practice, we find that the order has not been given effect to. So I beg to submit that the principle accepted in that order may be put into operation immediately and that at the same time the public markets are improved considerably. With these words I commend my motion to the House. But I wish to make it perfectly clear, that the applications of local bodies and co-operative societies should always be given preferential treatment.

MR. K. KUNJU PANICKER: What is the inconvenience caused by private markets as against public markets?

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: In the first place the nomenclature "private market" or "public market" shows that the one is a private person's property, and the other the Sirkar's property. In the second place private individuals are levying tolls without being controlled in any way. Poor people are thereby put to much trouble. In the case of public markets there are authorities to control and restrict the levy of the tolls as per the Government orders.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Sir, if this motion requires seconding, then, Sir, I seek your permission to do so. The motion is for the purpose of impressing upon the Government the necessity to improve the condition of the public markets. The mover of the motion Mr. Velayudhan Pillai said that the Government have no intention of making any profit as revenue from the collections in the market. When I heard it said, I thought that I had a duty to support the motion. It was in 1090, if I remember right, that the Markets Bill was introduced in the old Legislative Council and to me belonged the proud privilege of opposing it in a strong manner, much stronger than I can afford to now, for I was very much younger then, and I may also tell you, Sir, that I received compliment on that account. So I am not likely to forget that event.

PRESIDENT: That is likely to happen even now.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Now, Sir, I value it all the more. That apart, the point is this. I made a study of the problem both in Europe and in India and showed that no Government ever made any money from markets. The argument was strong and the mover of the Bill Mr. Subba Aiyar conceded most of my points as also did the Chair. Then, I pointed out that they should not make use of this money for anything else than for the professed object of improving the market. The chief needs are water and sanitation. It was deliberately stated by Government that they had no intention of profiting by any revenue. Now, Sir, the receipts have gone far beyond the imagination of the then Government and the amount of disregard shown to the proper maintenance of markets has also exceeded the hopes and fears. Sir, these markets, you know what they are and my friends on this side of the House also know them, they are left in a most insanitary condition; drinking water is not available in any of them and on account of the lapses of the Revenue Department which has so many markets under their control, the amount of regulation of purchase and sale, the preservation of order and such like are at a serious discount. In this connection—I hope, I would not be called upon to mention names—I may say that in the market, the contractors exact very much more than they can legitimately do and if a policeman sees it, all that happens is that some brinjal or *chengai* and other articles are supplied to him. Human nature is unfortunately like that. But that is not the reason why the officers should not concern themselves with

doing something to provide good water and sanitation. Again, most of the markets are congested. If you go there when the market is in full swing, during purchase and sale, one will find it necessary to have an escort before entering it. With such crowds, such want of regulation and with all that, if the money collected from a market is not utilised for the avowed purpose, it is very bad indeed. Things may change, policies may change differently from what they were intended to be. When the Government give a sacred pledge that receipts from a certain head will be utilised for a certain purpose and when it is used for other purposes and not for this purpose, I can understand Mr. T.P. Velayudhan Pillai's motion. I hope, Sir, that you will be pleased to order the authorities to look into the matter and having looked into it, to suggest measures for improvement. I would also say that unless the Government take personal interest and show by correcting the mistakes and defects in at least two or three markets, officers of the Revenue Department will not do anything.

MR. C. JEBAMONY NADAR: The condition of markets in our country is very deplorable. They required very considerable improvements. In no market is sufficient drinking water available. What little is available is brackish. I will point out an instance. In the Monday Market which is one of the biggest in the South, there is no facility for drinking water. In fact, water is purchased by the persons who go there for marketing. People who go there for sale or purchase, have to wait in the hot sun for very long times, from morning till evening, without adequate means to quench their thirst. One or two wells were sunk to relieve such difficulty, but the water is unwholesome or brackish. A substantial revenue is derived out of this market and a portion of which could be utilised for providing drinking water and sanitation.

Another point I wish to suggest is to provide shelters by planting trees in the premises of that market. The old practice of planting shade trees is now neglected. There are some banyan trees planted in old times but they are now practically without leaves, because people remove with impunity the branches for the food of sheep and goats. Planting of trees cost nothing to Government. The difficulty is that neither the Revenue Department nor the P. W. D. takes any interest in the improvement of the markets. This is a very simple matter which will immensely benefit the people and at a nominal cost, the hardship of the people could be removed. I make another suggestion for the consideration of Government. There is a provision in the Budget for making compost manure. In many of the markets there is ample scope for collecting manure materials and that very cheaply. The Government may note that cattle manure is also available from some markets.

PRESIDENT: My recollection is that there was an attempt to dig a well in the Monday Market. Am I right?

MR. C. JEBAMONY NADAR: What happened recently was that the leaves of the tree were removed by Policemen who sold them to the people of the surrounding places. The Police Inspector was informed of the matter and the practice has stopped.

PRESIDENT : I was referring to the well in the Monday Market.
MR. C. JEBAMONY NADAR : Three wells were sunk and water in all of them proved barackish and cannot be used for drinking purposes.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : സർ, പബ്ലിക് മാർക്കറ്റിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന ആദായത്തിൽ നിന്നെങ്കിലും അവയെ ഇംപ്രൂവ് ചെയ്യേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. ചന്തകളിൽ സാമാനങ്ങൾക്കൊണ്ട് ചെന്ന് കച്ചവടം ചെയ്യുന്ന ആളുകൾ മഴയും വെയിലും സഹിച്ചാണ് കച്ചവടം ചെയ്തു പോരുന്നത്. മി. റി. പി. വേലായുധൻപിള്ള പറഞ്ഞതുപോലെ ചന്തകളിൽനിന്നുമുള്ള ആദായത്തെ അതിനെ നന്നാക്കാൻ വിനിയോഗിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഇംപ്രൂവ് ചെയ്യുന്ന സംഗതി കഴപ്പത്തിലാണ് കാണുന്നത്. മിക്ക ചന്തകളിലും ഷെൽട്ടർ ഇല്ലാതിരിക്കുകയാണ്. അതിലേക്ക് മരംവെച്ച് പിടിപ്പിക്കുകയല്ല വേണ്ടതു ഷെഡ്ഡുകൾ തന്നെ കെട്ടണം. മരംവെച്ച് പിടിപ്പിച്ചാൽ മഴക്കാലങ്ങളിൽ മഴ പെയ്തു തീർന്നാലും ഏതാനും സമയത്തേയ്ക്ക് മരത്തിൽ നന്നും വെള്ളം വീണുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇപ്പോൾ ചില ചന്തകളിൽ മൂടുകൊണ്ട് കെട്ടിയുണ്ടാക്കി കച്ചികൊണ്ടുമേഞ്ഞു പ്രാകൃതമായ പല ഷെഡ്ഡുകളും കാണാനുണ്ട്. അത് പോരാ. നല്ലബലമുള്ള ഷെഡ്ഡുകൾ തന്നെ കെട്ടണം. അതിലേക്ക് വേണ്ട സംഖ്യ അനുവദിക്കുകയും കല്ലുകൊണ്ടുപണിതു ഓട്ടമേയുകയും വേണം.

MR. T. P. VELAYUDHAN PILLAI : ശരിയായ മതിലുകൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് കഷ്ടരോഗികളും മറ്റും സാധാരണ ചന്തകളിൽ അല്ലയോ താമസിക്കുന്നത്?

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : മതിലുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും ചിലപ്പോൾ കഴപ്പമാണ്. സൗകര്യമായി ആളുകൾ ചന്തയ്ക്കകത്തു മലമുത്രവിസർജ്ജനങ്ങൾക്കു ഉപയോഗിച്ചേക്കാം. അതിനാൽ മതിലുകളുണ്ടായിരുന്നാൽ അവയ്ക്കു ശരിയായ ഗെയിറ്റും പൂട്ടും ഉണ്ടാക്കിയാൽ മാത്രംപോരാ. ശരിയായി പൂട്ടാൻവേണ്ട ഏർപ്പാടും ചെയ്യണം. ചന്തകളിൽ പല വിധത്തിലുള്ള ആഘാതപദാർത്ഥങ്ങളും വിൽക്കുന്നുണ്ട്. പലവിധരോഗങ്ങളുടേയും ഒരു കലർപ്പ് ചേർന്നാണ് ഈ സാധനങ്ങൾ വിൽക്കപ്പെടുന്നത്. പ്രൈവറ്റ് ചന്തകൾ പാടില്ല എന്ന് പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. ശരിയായവിധം നടക്കുന്ന പല പ്രൈവറ്റ് ചന്തകളുമുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി പെരുമ്പാവൂരിലെ ഒരു കാളച്ചന്തയെ ഉദേശം മറ്റു കെല്പുക്കാരും പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു നല്ല നിലയിൽ ചന്തവന്നു

പ്രോഗ്രാം അതിനെ ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുത്തു. ഇവിടെ ഇതിനു മുൻപ് പലതവണ ഗവണ്മെന്റ് കാളചന്തത്തുടങ്ങി അപജയമടഞ്ഞു ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും നിർത്തിയതാണെന്നുള്ളതും ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പ്രൈവിറ്റ് ചന്ത വ്യക്തികൾ നടത്തുന്നതിന്റെ വിജയത്തിനുള്ള ഉദാഹരണമായി ടി ചന്തയെ മിസ്റ്റർ റി. പി. വേലായുധൻപിള്ളയെയും അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

MR. T. P. VELAYUDHAN PILLAI: ഒരു വ്യക്തിക്കല്ലാതെ വല്ല കോവാ പ്ലറേറ്റീവ് സെസസെററിക്കോ അതുപോലുള്ള മറ്റുവല്ല സ്ഥാപനങ്ങൾക്കോ ചന്തകളുടെ ഭരണം ഏറ്റെടുക്കുന്നതല്ലേ നല്ലത്?

MR. K. P. KOCHUKORA THAKKAN : സൊസൈറ്റിക്കും മറ്റും കൊടുത്താൽ ചന്തയെ നോക്കാൻ ആളു കാണുകയില്ല. ഒരു വ്യക്തിക്ക് കൊടുത്താൽ ശരിയായി നടത്തും. ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുക്കുന്നതിൽ വിരോധമൊന്നുമില്ല. ഒരു വ്യക്തിക്ക് കൊടുത്ത് അത് ശരിയായി നടത്തി അതിനു അഭിവൃദ്ധി വന്നതിനുശേഷം ഗവണ്മെന്റ് ഏടുക്കുന്നതിൽ വിരോധമില്ല. ഒരു പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതായ കറുപ്പുപ്പടിചന്ത വേണ്ട അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിയ്ക്കുന്നതിനുമുൻപ് ഗവണ്മെന്റ് അത് ഏറ്റെടുത്തു. ഇപ്പോൾ ആ ചന്തയേയില്ല. അതുപോലുള്ള സംഭവങ്ങൾക്ക് ഗവണ്മെന്റ് ഇടകൊടുക്കരുത്. ഈ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി മി. റി. പി. വേലായുധൻപിള്ള അവതരിപ്പിച്ച ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു.

MR. K. R. NARAYANAN: സർ, എന്റെ സ്റ്റേഫിതന്മാരുടെ എല്ലാ അഭിപ്രായത്തോടും ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒന്നുണ്ടു സംഗതികൾ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ചന്തകളിൽ വരുന്ന ആളുകൾക്കു മനുഷ്യസാധാരണമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളുമുണ്ട്. ഒരു ചന്തയിലെങ്കിലും അതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ അധികം ഞാൻ കാണുന്നില്ല. മലമുത്രവിസർജ്ജനം എന്ന കാര്യമാണ് ഞാൻ പ്രധാനമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. മൂന്നാലു മണിക്കൂർ ഒരു ചന്തയിൽ കഴിയുക എന്ന വരുമ്പോൾ പ്രകൃതിയുടെ എല്ലാ ആവശ്യത്തോടും ഉത്തരം പറയേണ്ടത് മനുഷ്യന്റെ അടിമതാവശ്യമാണ്. അത് സാധിക്കാൻ മിക്ക ചന്തകളിലും സൗകര്യമില്ലാത്താണിരിക്കുന്നത്. പുരുഷന്മാരുടെ കാര്യം പോകട്ടെ. അനേകായിരം സ്ത്രീകൾ കൂടുന്ന ചന്തയിൽ അവരുടെ ആവശ്യത്തിനു മാത്രമെങ്കിലും വല്ല ഷെഡ്ഡുക

[Mr. K. R. Narayanan.]

ഈ മറ്റൊരു ഉണ്ടാക്കി വേണ്ട സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നത് ആരോഗ്യത്തോടും മനുഷ്യസ്നേഹത്തോടും ചെയ്യാവുന്ന ഏറ്റവും ഒരു വലിയ സേവനം മാത്രമാണ്. ചന്തയുടെ ശുചീകരണം ഒരു നിർബന്ധവിഷയമായി ഗവണ്മെന്റു കരുതണം. മസൂരി, കാളറ മുതലായ പകർച്ചവ്യാധികൾ അധികവും ചന്തസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നുമാണ് നാടൊട്ടുക്കു വ്യാപിക്കുന്നത്. പല സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും ചന്തയിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന വാഴയിലയും മറ്റു ചപ്പും ചവറുകളും കിടന്ന് അഴുകി അതിൽനിന്നും പല രോഗാണുക്കളും ഉണ്ടാകുകയും അത് പകർച്ച വ്യാധികൾക്ക് കാരണമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ വാഴക്കലയും, ഇലയും, ചേനയും മറ്റും ലഭിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ മസൂരിയുടേയും കാളറയുടേയും മറ്റും രോഗാണുക്കളും സർവ്വ വ്യാപിക്കുന്നുണ്ട്. ഗവണ്മെന്റു ഇക്കാര്യത്തിൽ അടിയന്തിരമായി ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഞാൻ ഒരു രണ്ടു ചന്തകളുടെ സ്ഥിതിഗതികളെ നേരിട്ടു കണ്ടിട്ട് ആണ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നത്. ഇക്കോട്ട പോരുന്നതിനു മുമ്പു പഞ്ചളിക്ക് ഫോർത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ നിന്നും അധികാരികൾ കാളറയെ തടയുന്നതിനുവേണ്ടി മരുന്നുകുത്തിവെക്കാനായി വൈക്കത്തും പരിസരങ്ങളിലും വന്നിരുന്നു. അവിടേയും തലയോലപ്പറമ്പിലും ഉള്ള ചന്തകൾ കണ്ടിട്ട് ഇവിടങ്ങളിൽ കാളറ വ്യാപിച്ചു കൊണ്ടാത്തത് ഒരു അത്ഭുതമായിട്ടാണ് അവർ സംസാരിച്ചത്. ആ ചന്തകളുടെ പരിസരങ്ങളിൽ വാഴയിലയും മറ്റു ചപ്പു ചവറുകളും കിടന്ന് ചീത്തനാറി കിടക്കുകയായിരുന്നു. ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റു ഉടൻതന്നെ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുകയും വേണ്ട പരിഹാരം വരുത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. K. S. SEBASTIAN : Sir, I wish to support the motion. The necessity for improving the sanitary condition of the markets has never been so keenly felt as at present. We read from the papers that a reform in this direction is taking place with regard to the markets in the Madras City. Even such a well kept market like the Moor Market is being improved.

PRESIDENT : Has the honourable member gone there recently?

MR. K. S. SEBASTIAN : Yes Sir. The necessity is felt so much today because of widespread prevalence of epidemics like cholera and other diseases. When I was passing through some of the markets in our State I was horrified to find the dirty condition prevailing there. In certain markets I found men moving and mixing very freely and in a friendly fashion with beasts like pigs.

PRESIDENT : Both have business in the market.

MR. K. S. SEBASTIAN: These beasts are also allowed to have free play in markets. There is no provision made for keeping the markets in a clean and neat condition. This difficulty arises especially with regard to the fish markets in the State. I know that the market in Chenganacherry is in a very dirty condition. Unless some immediate measures are taken for improving the sanitary condition there, I am sure it is likely that epidemics will break out not only in the municipal area but also even outside. With these words I support the motion.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Sir, the objections raised against the market policy of Government are based mainly on two grounds. One is of a fundamental nature *viz.*, that referring to the promise said to have been made by Government when passing the Market Act to the effect that the collection under this head will be spent on improvements of markets. The other relates to various particular features which are more or less of a localised nature. As regards the first point it has been pointed out by the honourable mover of the proposition that while there was a collection of Rs. 98,744 in the year 1116, only Rs. 8,829 was spent on market improvements. In 1117 when there was a collection of Rs. 1,13,935 only Rs. 10,589 has been spent, and in 1118 when the collection was Rs. 1,05,300 the amount spent was only Rs. 15,000. For the year 1119 the estimated amount of collection provided in the budget is Rs. 1,40,000 and the expenditure proposed is about Rs. 15,000. Apart from the question of the proportion of collection and expenditure from year to year in respect of the markets, I would first deal with the fundamental question as to whether there was a promise, as alleged to have been made by Government when introducing this legislation.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Sir, I want to make a personal explanation. The words "alleged to have been made" is used by the honourable member. The proceedings are printed and they are available. A reference to that will show the correctness or otherwise of my statement.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Sir I have got the proceedings before me and I shall read the relevant portions from it.

PRESIDENT: The words "alleged to have been made" is used in a Parliamentary sense.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Yes, Sir.

I shall read the particular passage. "Before taking the sense of the Council the President observed that it was only the principle of the Bill that it was being discussed then, but that, if the Council adopted the principle, the Bill might be referred to a Select Committee who will have ample opportunity to consider in detail the several provisions of the Bill and whose report might afterwards be carefully considered by the Council. With regard to the principle of the Bill itself, the President pointed out that the object of the Government was not to make money out of it, but only to regulate and control the markets in the interests of the people themselves, there being, unlike in British India, no Local Bodies in Travancore to exercise any sort of control

[Mr. G. Narayanan Tampi.]

over such markets. It was therefore in the place of the Local Boards in British India Sir, that the Government stepped in, in order to prevent breaches of the peace, to provide for proper sanitation and to check unfair competition among rival market owners and so far as I have been able to see, this is all that is to be found in the proceedings connected with the legislation which throws any light on the promise, I say the alleged promise, on the part of the Government that the market revenue, whatever it be, shall be utilised for market improvement and for no other purpose. Usually when any new incidence of taxation comes in, it is not considered as a source of revenue to Government to begin with. But later on it may become a source of revenue to the general coffers of the State especially one with so many nation-building activities and so many commitments as Our State.

MR. K. KUNJU PANICKER: May I know whether there is any arrangement for constructing public comfort stations in any of the Municipalities in the State?

MR. G. NARAYANAN TAMPIL: I shall deal with that question later on. I am now dealing with the question as to whether there was a definite undertaking or otherwise on the part of the Government that the whole amount collected by way of market tolls would be expended for improving the markets. The actual fact is that in the absence of any Local Boards here, Government introduced the Markets Regulation. Is it anybody's case that Local Boards would collect market receipts and expend the whole amount on the improvement of markets? Certainly not. In the place of the Local Boards in British India, we have here, for instance, the City Corporation of Trivandrum and the Major Municipalities of Alleppey, Quilon, Kottayam and Nagercoil as also the other Municipalities like Alwaye, Changanacherry, etc. The market collection is one of the items of municipal revenue, and the expenditure for improvement of markets, capital works, routine maintenance and so on are set apart as a separate item in the expenditure side according to the exigencies of particular institutions and departments under the activities of the Municipalities concerned. Similarly, if there were Local Boards here and they were dealing with markets as in British India, exactly the same sort of procedure would have been followed. So, I may be permitted to observe that although in 1092 when this Act was introduced there was apparently an intention on the part of Government to utilise the whole or at least a major portion of the revenue derived from the markets for market improvement, the present state of affairs does not fit in with such an idea. The percentage of expenditure to the collection has been shown not to be in any event more than 9 per cent. But I may submit to the House that the actual expenditure shown there, is only the market expenditure proper, that is, expenditure incurred for the purpose of sanitation, sweeping, lighting and all the rest of it.

MR. PULIYLOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I submit to the House that this is the total amount including those spent on improvement of markets as well as salary, pay of watchers, lighting charges, sanitation, etc.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: There is an explanation required for that. I may submit that the market expenditure as such includes only those items as the pay of the watcher, the sweeper, the scavenger if there is one, construction and maintenance of latrines, items of repair, etc. These are all routine maintenance items and the percentage of expenditure pointed out here represents mainly the routine expenditure. Capital expenditure such as acquisition of land, construction of approach roads, etc., is also to be regarded as expenditure relating to markets.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I point out that these items are specifically pointed out there?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: I concede that there is considerable scope for improvement so far as our markets are concerned. As the honourable member Mr. Puliyoor T. P. Velayudhan Pillai pointed out, the question of the acquisition of more lands for the Kulakada market has been under consideration for years together and nothing has happened and so there is a legitimate ground for grievance. But I may, for the information of the honourable member, say that if the local Division Peishkar is approached in regard to this matter, he will do what is necessary.

I know that honourable members of this house are aware that local needs are attended to by the local authorities and the general needs are attended to by the district authorities. These are more of a local nature than of a general character. The particular feature pointed out, for instance the lack of shade trees in markets, is a very important amenity required by persons who collect there for doing business and also for animals that are collected there, *e. g.* the Monday market. But it is out in the nature of a local need with reference to particular markets. So, provision of shade trees, provision of wells, sanitation, etc., are the needs which the local officers are expected to attend to in due course. Whenever cases of remissness are brought to the notice of Government they would take strong disciplinary measures. Under the market act inspection of public markets is provided for section 19-20 of the Market Rules. As pointed out by the honourable member, Mr. T. K. Velu Pillai, there are a large number of markets spreading throughout the State and the programme of the provision of amenities such as wells, shade trees, etc., will take a long time. But if the honourable members bring to the notice of the Government the urgent and specific needs, in general, steps will be taken to have a regular programme of development of markets as far as funds can be provided. At the same time, strict instructions will be issued to the authorities concerned to insist on proper sanitation being ensured in all the markets.

PRESIDENT: In the case of municipal areas Municipalities are primarily responsible for the markets. In non-municipal areas there will be associated members of this Honourable House and they will constitute the Committee for the districts. So far as planting of shade trees are concerned, I think about five or seven thousand shade trees have been planted and I am giving very stringent instructions to

[President.]

the effect that for every tree removed another tree should be planted. I think that honourable members will agree that the Government might be able to implement the work of the Municipalities and Committees.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Sir, I want to put one question. Because the revenue derived from Municipalities will not go to the Government Exchequer may I know whether the Honourable Member includes the municipal markets as well?

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: I do not propose to include the municipal markets that come within the definition of private markets. I am satisfied with the suggestion that would meet the wishes of the Honourable House.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : ഗവണ്മെൻറിന്റെ അറിവിലേക്ക് അല്പം ചില സംഗതികൾ പറയാൻ അനുവദിക്കുമോ എന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം. മുനിസിപ്പാലിറ്റിയുടെ അധീനതയിലാണ് ചന്തകൾ എന്ന് ടിവാൻപ്രസിഡൻറ് പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി അല്പം സംസാരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ഖിചാരിക്കുന്നു. ആലുവയിലെ ചന്ത വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ ചന്തകളിൽവെച്ച് എത്രയും വലുതാണ്. ആ ചന്തയിൽനിന്നും മുൻസിപ്പാലിറ്റിയ്ക്ക് ആയിരക്കണക്കിനുള്ള സംഖ്യ ആദായം ലഭിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതുവരെ അവിടെ ഒരു ഷെഡ് പോലും കെട്ടിയിട്ടില്ലെന്നു കാണുന്നത് എത്രയും പരിതാപകരമാണ്. ചന്ത എന്നു പറയുന്നത് പഞ്ചളിക്ക് റോഡാണെന്നുകൂടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ടിവാൻപ്രസിഡൻറ് അവർകൾ ഇനി വടക്കൻഭിക്കുകളിൽ സർക്കിട്ടുപോകുമ്പോൾ ആലുവ ചന്ത ഒരു പരിശോധിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിനീതമായി അപേക്ഷിക്കുന്നു. പറവൂർ ചന്തയുടെ സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെയാണ്. ഈ രണ്ടു ചന്തയും ഗവണ്മെൻറധികാരികൾ ആരെങ്കിലും വന്നു പരിശോധിച്ച് യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കി വേണ്ട പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു എത്രയും അത്യാവശ്യമാണ്.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: With regard to the question may I say that the idea is a very excellent one. But there is a practical difficulty. That is in one taluk. There is a number of members in the Assembly and Council from various taluks. The Tahsildar takes the question in accordance with precedence and the question of land assignment is an important thing.

The motion by leave, was withdrawn.

Motion No. 30.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Sir, I beg to move the following cut motion:

"To reduce the allotment of Rs. 13 300 for travelling allowances by Re. 1.
(To discuss about the necessity of devising new methods to prevent frauds and misappropriations committed by the subordinates of the Land Revenue Department, as stated in paragraph 17 page 6 of the Report of the Public Accounts Committee for 1116)"

Sir, In paragraph 17 of the Public Accounts Committee Report for 1116 we find the following:—

"Although it was considered that there were no serious defects in the existing rules, the Committee decided that Government be requested to examine the cases of frauds and misappropriations reported in respect of the Land Revenue Department to see whether some methods may not be devised to prevent such irregularities."

We find, as a result of the annual scrutiny by the Public Accounts Committee, on the Audit Report and Appropriation Accounts, that unlike in the case of other Departments the number of financial irregularities and misappropriations has always been on the increase in respect of the Land Revenue Department and when that question has been brought to the pointed attention of the Public Accounts Committee the Committee decided to request the Government to see whether some methods may not be devised to prevent such irregularities. I wish to know from the Government whether any steps have been taken subsequently for the purpose of preventing the increase in the number of misappropriations of Government money by the subordinates in the Land Revenue Department. If no steps have been taken in furtherance of the above division I would request Government to bestow their attention on this very important question viz., the misappropriation of Government funds.

MR. K. KUNJUPANICKAR : സർ, ഈ പ്രമേയത്തെ പിൽക്കാലം കൊണ്ട് എനിക്കു ഒരു പ്രായം പറയാൻ ഉണ്ട്. റവന്യൂ സംബന്ധമായ പണം പിരിക്കുന്നവർ, പ്രത്യേകിച്ച് നികുതി പിരിക്കുന്ന ആളുകളായ അക്കൗണ്ടന്റന്മാർ, പാവുതുകാരന്മാർ മുതലായവർ വേണ്ടവിധത്തിൽ നിയമാനുസൃതമായി പണപ്പിരിവു നടത്തുന്നില്ല. കള്ളം കണ്ടു പിടിക്കുന്നതിന് പെട്ടെന്നു നിവൃത്തിയില്ലാത്ത രീതിയിലാണ് അവരുടെ പണപ്പിരിവ്. അതുകൊണ്ട് ഈ മാതിരി സംഗതികളിൽ അഞ്ചുൽഡി പ്ലാൻട്ടുമെന്റിലെ സേവിങ്സ് ബാങ്കു ഇൻറിമേഷൻ പോലെയുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ റവന്യൂഡിപ്ലാൻട്ടുമെന്റിലും ചെയ്യുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അതായത് ആണ്ടുവസാനത്തിൽ ഇത്ര തുക കരംകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്, എന്ന ഒരു നോട്ടീസ് മുഖാന്തിരം കരംകൊടുക്കുന്നയാളെ അറിയിക്കത്തക്ക ഒരു വ്യവസ്ഥയെങ്കിലും ആവിർഭവിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ എന്തെങ്കിലും കള്ളം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു പെട്ടെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഈ സംഗതി മുമ്പുതന്നെ ആവിർഭവിക്കാൻ അപ്രോപ്രിയേഷൻ നിരൂപണം ചെയ്തപ്പോൾ ഞാൻ കമ്മററിയിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും അതിനെക്കുറിച്ച് പരിഗണിക്കാം എന്നു ഗവൺമെന്റ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമാണ്. സേവിങ്സ് ബാങ്കിലെപ്പോലെ ഉള്ള ഏർപ്പാട് ചെയ്യുന്നതായാൽ അക്കൗണ്ടിൽ പലമാതിരിയുള്ള ഫ്ലാഡ് നടക്കാതിരിക്കും. മാത്രമല്ല ഈ മാതിരി ഫ്ലാഡുകൾ ഉണ്ടായാൽ അവയെ കണ്ടു പിടിക്കുന്നതിനും ഈ രീതി ഏറ്റവും ഉചിതമാണ്. പത്തുരൂപ ഒരു

[Mr. K. Kunju Panickar]

പട്ടാഭാരൻ കൊടുത്താൽ അഞ്ചുരൂപ മാത്രമേ ചിലപ്പോൾ പ്രവർത്തികാരന്മാരുടെ കണക്കിൽ കാണുകയുള്ളൂ. ഇപ്രകാരം പല അക്കൗണ്ടന്മാരും പ്രവർത്തികാരന്മാരും ചെയ്യുമെന്നുള്ളതിന് ധാരാളം, ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട് അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇങ്ങനെയൊരു നിർദ്ദേശം സഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI : നോട്ടീസ് പ്രവർത്തികാരന്മാർ മുഖാന്തിരം തരുന്ന ഒരർപ്പാട് ഇപ്പോൾ ഇല്ലേ?

MR. K. KUNJU PANICKAR : ഉണ്ട്.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI : അങ്ങനെ പ്രവർത്തികാരന്മാർ തരുന്ന നോട്ടീസിൽനിന്നും പട്ടാഭാരൻ കൊടുത്ത ശരിയായ രൂപ കണ്ടുപിടിപ്പാൻ സാധിക്കയില്ലേ?

MR. K. KUNJU PANICKAR : ചിലപ്പോൾ കണ്ടുപിടിക്കാം. പക്ഷെ പലപ്പോഴും കഴുപ്പുക്കൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്.

MR. G. NARAYANAN TAMPI : The figures referred to by the Honourable Member relate to the year 1116. In the Audit Report and Appropriation Accounts for 1116 certain items of misappropriation in the Land Revenue Department were scheduled and in the proceedings certain measures have been suggested. It is stated that every year cases of misappropriations are increasing and that the amounts too are correspondingly increasing. There is no measure existing in the present system of Land Revenue administration for completely preventing this or effectively detecting such frauds in every case. The honourable member Mr. Kunju Panicker has suggested that the Savings Bank method of issuing intimation to parts as to the payment of taxes should be introduced. No doubt such a system can be introduced, and a communication from the Land Revenue authorities can be sent that the payment has been brought into account.

It is a very commendable proposition really feasible. The total ayacut revenue of the State is 40 lakhs of rupees and the number of pattadars over one lakh. There are more than 400 pakuthies in the State and the thandaper is a voluminous document. To give each and every individual a communication like the one proposed especially at a time of dearth of paper, is hardly practicable.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI : Instead of communicating to individual tax-payers, will it not be possible to publish their names in the Government Gazette?

MR. G. NARAYANAN TAMPI : Even that will not be possible. There are established methods of demand and collection. There are proverthicars and accountants in pakuthies and there are various methods of procedure prescribed in the Land Revenue Manual. There is a quarterly check by the Tahsildar and annual check by the Peishkar.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: How are the demands now made?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: By anchal and in person. From the pages of the Audit Report referred to, it might be seen that a total of only Rs. 1,000 has been brought out as cases of defalcation.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I remind the Honourable Member that it is only some of the important cases that were mentioned during that year—not all the cases?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Cases below 5 Rs. have not been mentioned. There are ten or fifteen items, the total of which is one thousand out of a demand of 40 lakhs. That shows the meticulous care of the administrative machinery of the Land Revenue Department. It is not a perfect system, Sir, and it is capable of improvement. Every time Jamabandi takes place the Jamabandi Officers suggest methods for obviating difficulties and improving methods. I shall read a particular portion from the Audit Report for 1117.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: May I know whether the Audit Report has been accepted by the House?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: It is not a question of the acceptance by the Public Accounts Committee or not.

PRESIDENT: The point that I was anxious to make was that the Government, as soon as these misappropriations are brought to their notice, takes action. When cases were actually brought before the Head of the Government action was taken. Those things are chronicled in the Audit Report of 1117. Apart from that the action taken might be indicated by the member. Without refreshing your memory with that document you might indicate generally what has been done.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Whenever there was a case of misappropriation by creating false receipts, Government have always realised their dues and punished the offender.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: My object is not to show that Government have not taken sufficient action; but my object is to ask whether any method has been subsequently devised in order to stop misappropriation.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: The position is this. The immensity of the volume and the magnitude of the field that has to be covered are out of all proportion to the machinery that is available. A very large number of people throughout the period of one year are paying from half a chuckram to Rs. five thousand as tax. Under such conditions a perfect system cannot be brought out, human nature being what it is. It has been asked by an Honourable Member how it is possible for tax receipts being fabricated. I may here refer to the improvements that have been introduced in the tax receipt forms. A long time ago the tax receipt was a blank paper and there was no record of the receipt kept in the Pakuthi, Cutcherry. Later on the system of counterfoil was introduced. Even in the counterfoil system an intrepid crook might just put a piece of paper above the carbon paper so that the impression of the carbon might not fall over the counterfoil. If a sum of Rs. 83-20 chs. and 2 cash was paid, the counterfoil will show only

[Mr. G. Narayanan Tampi]

Rs. 3-20-2 cash as current revenue or as arrears as the case may be and there would be little chance of detection of the balance amount. This is the sort of thing that has been brought to light in certain cases.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: May I know what is the average pay of the people who are collecting taxes.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: The average pay of the proverthicar is Rs. 20 and he has to make a deposit of Rs. 500. Every month he has to remit the collection into the treasury. Every month when the Tahsildar inspects the pakuthi he has to make searching examination of the collections.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Do not the Accountants also issue tax receipts?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: The Accountant issues receipts in the name of the Proverthicar whose lieutenant the accountant is. He has to make a deposit of Rs. 200.

MR. K. P. ABRAHAM: What is the punishment given to such people?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: It is outright dismissal. This Government have no compunction in metting out the severest punishment to people who commit embezzlement of public funds.

In the Audit Report it has been mentioned that in one case, there was a misappropriation of Rs. 60; in another case Rs. 166 in another Re. 1 Chs. 14; in another case Rs. 16 chs. 8; in another case Rs. 40 Chs. 21. In most of these cases, there have been either dismissals, prosecutions or long term suspensions. So during the whole of 1116 there were 84 cases. At any rate the entire amount misappropriated has been recovered from the security money.

MR. T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I bring to the notice of Government that a case of misappropriation against one proverthicar in Chengannur amounted to Rs. 1,500. Here the official member stated that all the defalcations together did not exceed Rs. 1,000.

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Sir, I am speaking on the general lines of it. For nearly three years I have had the experience of administering a Division and dealing with proverthicars. In every sphere of human activity and endeavour, we have to realise that human nature is never perfect. The ideal ceases to be an ideal if it is reached.

MR. K. P. ABRAHAM: May I know whether there are instances of Proverthicars under dismissal or long-term punishment being condoned?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: There have been cases in which not only proverthicars but also other officers have been pardoned after review of their cases. But, there is no specific case of defalcation of public money proved against a man which has been condoned. In such cases the delinquent, I can assure the House, has very rarely escaped dismissal. I may point out to the House an instance. It was alleged against a peon, who was recruited from one of the sparsely

represented communities by the Public Service Commissioner, that he had received Rs. 5 from somebody. Although he denied the charge he said that he wanted to avoid all possible risk and paid the amount, saying that it was from his own pocket. The authorities concerned enquired into the case and the peon was suspended for two years. In Calendar Revision the Government promptly snubbed the District officer for his over generosity and eventually the peon was dismissed. Government have circularised the District Officers to the effect that defalcation of public money is a very serious crime and unless deterrent punishments are meted out there would be no possibility of safeguarding public money. My honourable friend Mr. Velayudhan Pillai pointed out that his purpose was merely to find out ways and means of improving the method and that his desire was not to see whether drastic punishments have been meted out or not. My answer is that what is humanly possible is being done. Government have been meting out severe punishments. In view of the steps that have been taken there is not the slightest tendency for this sort of thing to go up. So I hope the Honourable Member would accept the assurance that I have given him on behalf of Government, namely, that Government authorities revenue and central, would spare no pains to be particularly vigilant in safeguarding Government revenue. I might also mention in this connection that the Dewan President in his address to the Joint Session has specially pointed out that there is an idea that the land tax, as such, may be abolished altogether and that the new taxation that is being introduced, the agriculture income-tax, is only the beginning of an end, namely, the happy condition for the poor ryot and the general improvement of the receipt system.

MR. T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I ask the member whether the real intentions of the Government are sometimes frustrated by the Tahsildars in not giving effect to the orders immediately as desired by the Government?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Sir, the point requires a little clarification.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: May I ask whether Government are aware that certain Accountants and Proverthicars who were placed under suspension in furtherance of the present public enquiry, were required by the Tahsildars to go on collecting paddy even after they were suspended?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: That is a different matter altogether.

MR. K. KUNJU PANICKER: May I ask Government whether it will not be possible for them to send demand notices through Anchal so that the proverthi adhikaris may not defalcate the amount?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: That may be attempted to some extent. But there is a very large number of demand notices to be issued. So the accountant or the pakuthy peon goes about and gives the notices.

The suggestions made by the Honourable Members will however be kept in mind and action taken.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: May I know whether there have been instances where complaints were received by Government saying that notices were served on people who have paid the tax already?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Yes, Sir, there have been complaints of malpractice in regard to the service of notices. The Proverthicar or The accountant or The Pakuthi peon might be so vigilant as to single out an occasion of the party's absence from home and then serve the notice by affixure and then tear it off.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Has it not been mentioned in this House that the Proverthicar would often say that the notice has been served and that it was not served?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: There have been cases of malpractices on the part of the subordinates as I have already stated. As a safeguard, we have taken a security of Rs. 500 from the Proverthicar and Rs. 200 from the Accountant. And then very serious punishment is meted out to the culprit when caught.

The point raised by Mr. T. P. Velayudhan Pillai regarding some Tahsildars delaying the orders of Government suspending certain people and allowing them to collect paddy or rice, will be enquired into. I may assure this Honourable House that it does not require any assurance about the past decade, and particularly the last seven years. Help is given where help is due and punishment is in exactly the same measure with concentrated strength and force. So I need not give any assurance on the part of the present Government. I hope the Honourable Member Mr. Velayudhan Pillai will see his way to withdraw the motion.

The motion was by leave withdrawn.

Motion No. 32.

MR. P. NARAYANA PILLAI: I beg to move to reduce the allotment of Rs. 1,11,676 for Division cutcherries by Re. 1. My object in doing so is to discuss the land assignment policy of Government.

Sir, it has been the custom to register Poromboke lands in favour of some people and such registry will not prejudicially affect the public. But recently this has been prohibited by a Government order. This is most unjust and inequitable. I do not question the motive that prompted Government to pass such an order. Probably a large number of individuals might have approached Government, and by exploiting the present food situation, attempted to get the registry of large areas of poromboke lands in the guise that they are willing to help Government and the country in increasing the production of food crops. Probably it is to defeat those selfish interests that Government have passed this order. But it has worked serious hardship among the general public. For example there are so many kavu porombokes.....

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: A point of order. In this motion it is sought to engage the attention of the House the Land policy of Government. But the Division Peishkars have nothing to do with the general land policy. They are expected only to carry out the policy. Rs. 1,11,676 is allotted for Division Cutcherries.

PRESIDENT : I understand. But on page 5 you will find item No. 46 moved by Mr. Narayana Pillai. He can move this under that.

MR. P. NARAYANA PILLAI : Some of these Kavus are places of worship of certain families. There will be no harm done to anybody by registering these lands in favour of those people. If all registry is to be prohibited in future these people will have no chance of having those places of worship registered in their names and people belonging to other communities might trespass on these places thereby wounding the religious sentiments of the people respecting those places as religious.

Again some individuals may own extensive lands and adjacent to those or in the midst of those, there may be one or two cents of poramboke lands. For the beneficial enjoyment of the larger holding, it may be necessary that these poramboke lands should be registered in their name.

PRESIDENT : I have found that the position is this. A man has 500 acres. He applies for 10 acres of poramboke for the beneficial enjoyment of that 500 acres of land and then at the edge of the 10 acres, he builds a house or a building for about Rs. 10,000 and then he says that for the beneficial enjoyment of that house or building, he wants 5 more acres, so that where a man owns 500 acres, he gets 15 acres of poramboke lands registered in his name over and above the encroachments that he has made. So many instances of beneficial enjoyments have occurred, and so many requests for registry of such lands have been made, that honourable members will realise that the policy underlying the Land Rules has become illusory. I want to make that clear at the beginning, so that there may be no misapprehension in the minds of Honourable Members.

Another thing that I have found is that Government officers and retired officers of Government take it upon themselves that it is a matter of privilege that each of them should have some lands registered in his name or in his wife's name. And large landholders want to encroach upon greater and greater lands. I find that many of the District officers find it difficult to refuse the importunities of either important officers of Government or important retired officials of Government or important members of the public. Members who were supposed to have taken violent part in the non-co-operation movement, and gentlemen who were supposed to have less violent part in that movement, gentlemen who by other means wanted to help Government, all these people wanted lands to be registered in their names. And they wanted registry of 5, 10, 200 or even 500 acres of land. The result of it all was that I came to the conclusion that if I gave effect to 1/100th of the personal and documentary requests for registry that have been made to me, there would not be one plot of arable land in the country.

Certain Honourable Members, certain officials, certain retired officials, and certain prominent members of the public, have all the chance of securing interviews with me. I give about 5 to 10 interviews in a day. Thus multiplying this number by the number of days in an

[President.]

year, it comes to 1825 at the rate of five interviews a day or taking a modest account roughly 1000 interviews an year. Supposing I am here for about seven years, it comes to 7000 interviews. About 25,000 requests are made by documents, thus totalling, we get about 32,000 applications for registry of lands. If I were to grant all these, what is to happen? So I have come to the conclusion that as long as I have the chance of administering the affairs of this country, I will have no more of these pudavals, or registries or transfers of rights or anything of the kind. That is my policy, and any other policy, it seems to me, would result in so much invidiousness, so much false hopes held by people who have no right to hold those hopes, and I felt that it is much better to be unpleasant to start with than to be unpleasant in the end. In other words I want to make it clear that in deserving cases short leases or in more deserving cases long leases of land will be given; but there is no question of assignments of land or registries of land, if I can help it when I am in this State.

MR. P. NARAYANA PILLAI: Sir, my object in moving this motion is only to request Government to modify that order passed so that it may not operate as a bar to people getting registry of small parcels of land which they may require.

PRESIDENT: I am afraid that, so far as I am concerned, I am not going to be a party to the assignment or registry of lands. That is the definite policy of the Government and so there is no point in your contention. But you may press your motion and if it is carried I will take it as a vote of censure on the Government.

MR. P. NARAYANA PILLAI: Sir, if assignment or registry is not possible, then my request is that permanent leases may be given so far as such cases are concerned. With these words, I commend my motion for the consideration of the House.

MR. K. KUNJU PANICKAR: വസ്തുക്കൾ സ്ഥിരമായി പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള ഗവണ്മെൻറ ആർഡറിനെപ്പറ്റി എനിക്കു യാതൊരു വാഗ്ദാനവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്താവരികിലും—

PRESIDENT: I am very glad to have been reminded. Kavv Parambu Registry is taken by a Hindu and was recently handed over to a Muhamedan. That is the sacred Kavv Parambu in regard to which registry is asked for.

MR. K. KUNJU PANICKAR: സർ, സാധുക്കളായ ആളുകൾ രണ്ടും മൂന്നും ഏക്കർ സ്ഥലങ്ങൾ പത്തും പന്ത്രണ്ടും വർഷങ്ങളായിട്ട് ഭരണത്തിൽ അതിൽ വൃക്കങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിച്ച് അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങിനെയിരിക്കെ അവരെ അതിൽനിന്നും ഇറക്കിവിടുക എന്നുള്ളത് വളരെ പരിതാപകരമായ ഒരു അവസ്ഥയാണ്.

PRESIDENT: Have they not acquired all that property and have they not acquired the income without recourse to law?

MR. K. KUNJU PANICKAR: ഇങ്ങനെ ഭേദമായിട്ട് അനുഭവിച്ചുവരുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ അവയുടെ ഭേദമായിട്ടെ മാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അവർക്ക് പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നത്. എങ്കിലും അവരെ അതിൽനിന്നും ഇറക്കിവിടുന്നതിന് പെട്ടെന്ന് അനുവദിക്കാതെ അവർക്ക് കത്തകപ്പാട്ടു വ്യവസ്ഥയിലെങ്കിലും ഒരു പന്ത്രണ്ടു വർഷത്തേക്കു കൊടുക്കുന്നത് വാസ്തവത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് അവരോടുകൂടിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമായിരിക്കും. ഇപ്പോഴത്തെ „Grow More Food“ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് കത്തകപ്പാട്ടും കൊടുക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ആളുകൾ പണം ചെലവാക്കി കൃഷിചെയ്യാൻ മടിക്കുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. കാരണം രണ്ടോമൂന്നോ കൊല്ലത്തേക്കുമാത്രമേ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നുള്ളൂ. ഫാറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നു മൂന്നു കൊല്ലത്തേക്കാണ് ഇപ്രകാരം ഭൂമി പാട്ടത്തിന് കൊടുക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ വെട്ടിത്തെളിച്ച് നന്നാക്കി കൃഷിക്ക് ഉപയോഗയോഗ്യമാക്കി, ശരിയായി അനുഭവം എടുക്കാറാകുമ്പോൾ; മൂന്നുവർഷം തികയുകയും ചെയ്യും. ഇതിനിടയിൽ കൃഷിക്കാരന് പണച്ചെലവും ബുദ്ധിമുട്ടും വളരെയുണ്ടായിരിക്കും. മൂന്നുകൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ വസ്തുവിൽനിന്നും നിയമം അനുസരിച്ച് അയാളെ ഒഴിച്ചു വിടുകയും ചെയ്യും. ഇത് വളരെ കഷ്ടമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ മാതിരി സ്ഥലങ്ങൾ ഒരു പന്ത്രണ്ടു വർഷത്തേക്ക് കത്തകപ്പാട്ടുമായി കൊടുക്കണം അതു സാധിക്കയില്ലെങ്കിൽ ആറു വർഷത്തേക്കെങ്കിലും കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ മിക്കവാറും ആളുകൾ പാട്ടം പിടിക്കാൻ വിമുഖത കാണിക്കുമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ആയതിനാൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഈ നയം ഫലപ്രാപ്തിയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിനും തന്മൂലം രാജ്യത്ത് ക്ഷേമവും ഐശ്വര്യവും വർദ്ധിക്കുന്നതിനുമായി അത്യാർത്ഥത്തോടും സംതൃപ്തിയോടുംകൂടി കൃഷിചെയ്യാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥ കൃഷിക്കാർക്ക് ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതാണെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തിന്റെ തത്ത്വത്തോട് യോജിക്കുന്നു.

MR. T. C. KESAVA PILLAI: സർ, തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും കത്തകപ്പാട്ടം ഏർപ്പാടു സംബന്ധിച്ച് ക്ലിപ്തമായ ഒരു വ്യവസ്ഥ നടപ്പിൽ വരുത്തിയാൽ അത് ഭാവി സന്താനങ്ങൾക്ക് അനുഗ്രഹമായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ പുറമ്പോക്കുവസ്തുക്കൾ എന്ന് പറയുന്നത് കളം പുറംചോക്ക്,

[Mr. T. C. Kesava Pillai.]

കാവ് പുറംപോക്ക്, വഴിയമ്പലംപുറംപോക്ക്, കരിശുനാട്ടിയപുറംപോക്ക് ഇവകളാകുന്നു. ഈ പുറംപോക്കുകളിൽ ചിലത് ഓരോ സമുദായക്കാരുടെ കൈയ്യുലിരിക്കുകയാണ്. തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ, വള്ളിപോല, വട്ടപോല, കിഴവൽപോല എന്ന് മൂന്നു കാവുപുറം പോക്കുകളുണ്ട്. ഒരു കാലത്ത് ഈ സമുദായത്തിൽപെട്ട റൊറോ അതിച്ചുള്ള കാട്ടുമുഴുവൻ വെളി തീ ഇട്ടു നശിപ്പിച്ചു. ഹിന്ദുക്കൾ ചേന്ന് അന്നത്തെ കൃഷ്ണിയനായ വമ്പനുകമ്മീഷണർക്ക് അടിയന്തിരമായി കമ്പിയടിച്ചു. അദ്ദേഹം സ്ഥലത്തുവന്ന് അന്വേഷിച്ചു. ൧൦ വർഷം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ആ സ്ഥലം ഭവസ്വപം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ ഏറ്റെടുക്കണമെന്ന് തീരുമാനമുണ്ടായി. മിടാലം പകുതിയിൽ കള്ളൻകരുശടി ഉണ്ട്. മേൽ പറഞ്ഞ കരിശടി പണ്ടു ഡച്ചുകാരെ പിടിച്ചടക്കിയപ്പോൾ കണ്ടുപിടിച്ചതാണ്. ഈ കാര്യങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റിന് പ്രത്യേകമൊരു ചുമതലയുണ്ട്. മതപരമായ ഏർപ്പാടുകൾക്കു വിരോധമല്ലാത്തരീതിയിൽ പുറംപോക്കുകൾ പതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. മഹമ്മദീയന്റെ കൈവശമുള്ള സ്ഥലം ഒരു ഹിന്ദുവിന് വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതു ശരിയല്ല. ഓരോ മതസ്ഥന്മാർക്കുമുള്ള അതായ മതസ്ഥന്മാർക്ക് കൊടുക്കണമെന്ന് നിഷ്കർഷിക്കണം. ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ ഭംഗിയാണെന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന, തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെന്റ് ഹിന്ദുക്കളുടെ കാവുപുറംപോക്ക്, വഴിയമ്പലം പുറംപോക്ക് ഇവകളെ സംരക്ഷിക്കണം. കത്തകപ്പാട്ടം കൊടുക്കുന്ന ഏർപ്പാട് നല്ലതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള വസ്തുക്കളെ തീർച്ചയായും കത്തകപ്പാട്ടത്തിന് കൊടുപ്പിക്കാൻ പാടില്ല.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR : (*Karunagapalli cum Kartikapalli*): ഇങ്ങനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും സ്ഥലം കത്തകപ്പാട്ടമായി കൊടുത്തതായി മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. T. C. KESAVA PILLAI : അറിയാം. മണക്കാട് ഒരു ക്ഷേത്രത്തിനു സമീപമുള്ള പുറംപോക്ക് ഇപ്രകാരം കൊടുത്തതായി അറിവുണ്ട്.

ഇപ്രകാരം മതപരമായ സ്ഥലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഒരു പട്ടിക പ്രവർത്തികാമോരോട് സൂക്ഷിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കണം. കളിയൽ എന്ന് ഒരു സ്ഥലമുണ്ട്. അവിടെ അരകനാട്ടുകാവ് എന്നൊരു കാവു അതിൽ ഒരു ശാസ്താക്ഷേത്രവും ഉണ്ട്. അവിടേയുള്ള വൃക്കുങ്ങളെല്ലാം ഫാറസ്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകാർ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത് രാജ്യത്തിന്തന്നെ ദോഷമാണ്. മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ട് വിവരം അറിഞ്ഞാൽ വളരെ മനസ്സാധിക്കും. അതിനെ ശരിപ്പെടുത്തണം.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN :

സർ, ഇവിടെ പലതും പറഞ്ഞുപോലെ കൂടുതൽ സ്ഥലങ്ങൾ വലിയ തോതിൽ പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം എനിക്ക്മില്ല. ഭൂമി ഒട്ടുമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന സാധുക്കൾക്കു, ഒരേക്കുറോ, ൨൦ സെൻറോ, പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ ആക്ഷേപമില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള വക്ക് പതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറു ഉത്തരവുകൊടുത്തശേഷം, തറവില കെട്ടിവയ്ക്കുൻ പണമില്ലാതെ വിഷമിച്ച് ആ സൗകര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെയും അപ്രകാരമുള്ളവരിൽനിന്നും വസ്തു ഒഴിപ്പിച്ചതായി പാവ്‌തുകാർ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയും, അവരെ വസ്തുവിൽ നിന്നും ഒരിയ്ക്കലും ഒഴിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായ കഥ പലതുംഎനിക്കറിയാം. അങ്ങനെ പ്രവർത്തിയാർ കള്ളറിപ്പോർട്ട് അയച്ച് ഒഴിയാത്തവരെ ഒഴിഞ്ഞതായി റിക്കാർട്ട് ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ളവരെയും ൨൦ സെൻറിൽ കൂടുതലില്ലാതെയുള്ള സ്ഥലത്തു കടിയേറി താമസിക്കുന്നവരും സാരമായി ദേഹസ്ഥമുള്ളവരുമായവരെയും മറ്റു സ്ഥലമില്ലാത്തവരായുള്ളവരെയും സ്ഥലത്തുനിന്നു ഇറക്കാതെ അവർക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഇപ്രകാരം പതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന സ്ഥലം കൈമാറാൻ ചെയ്യാൻ പാടില്ലാ എന്നൊരു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതും നന്നായിരിക്കും.

MR. P. C. ADICHAN (Nominated) സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടു വാക്ക് സംസാരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എല്ലാ താലൂക്കുകളിലും കാവുപുറമ്പോക്കുകൾ ധാരാളമുണ്ട്. അവ ഹിന്ദുക്കളുടെ ആരാധന സ്ഥലങ്ങളാണ്. അവയെ കാലക്രമത്തിൽ മറ്റു സമുദായത്തിൽപെട്ടയാളുകൾ കൈവശപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. പത്തനാപുരം താലൂക്കിൽ അഞ്ചൽ പകുതിയിൽ പനയഞ്ചേരി എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു ക്ഷേത്രമുണ്ട്. അതിനു സമീപം ഒരു കാവുപുറമ്പോക്കുണ്ട്. ആ സ്ഥലത്തു് ബ്രാഹ്മണരാണ് അധികം താമസിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇതരസമുദായക്കാരായ ചിലർ പ്രസ്തുത കാവുപുറമ്പോക്കു് കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുപോലെ മറ്റു പല സംഭവങ്ങളുമുണ്ട്. ഈ മാതിരി സംഗതികളിൽ ഗവണ്മെൻറ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നുപക്ഷിക്കുന്നു.

സർ, അവിടന്നു തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻപദം കൈയേറ്റനാൾ മുതൽ അവശസമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രം നോക്കിയാൽ, ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം വലിയ ആനന്ദവും, ഐശ്വര്യവും, പരിഷ്ക്കാരവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏകദേശം അഞ്ചാറു മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പു് സ്ഥലം പതിച്ചു

[Mr. P. C. Adichan.]

കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് അവശ്യമായ സംരക്ഷണനോട് സംസാരിച്ചപ്പോൾ കുറഞ്ഞത് ഒരുക്കു പരക്കെട്ടി, താമസിക്കാൻ, ൧൦-൧൦-൦, സെൻറ സ്ഥലമെങ്കിലും പതിച്ചുകൊടുക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള സംസാരം കേട്ടതിനു ശേഷം ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ നിരാശ ഉളവാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്താണെന്നു വെച്ചാൽ അവിടുന്നു കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ ഇവ ഒന്നിന്നു പോകുന്നു എന്ന് പല സ്ഥലത്തും സംസാരമുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ ഈ സങ്കടാവസ്ഥക്കു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കാതെ പോകുന്നവർക്കും അത് വലിയ സങ്കടമാണ്. അവശ്യമായവരുടെ കൈ പശം മുൻകാലങ്ങളിൽ ധാരാളം സ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവയിൽ പലതും സ്വയം നിയന്ത്രണത്തിലുള്ളവർ കൈക്കലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ യാതൊരു സ്ഥലവുമില്ലാത്ത അനേകായിരം സാധുക്കളുണ്ട്. അവർക്കു കുറെ സ്ഥലമെങ്കിലും കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നത് കഷ്ടമാണ്. കഴിഞ്ഞ ഇടവമാസം നൂറോളം സാധുക്കളായ ൨൨ വീടുകാരുടെ പുരകൾ കൊട്ടാരക്കര താലൂക്കിൽ കിളിപ്പാലത്തിൽ അടിച്ചുപൊളിച്ചുകളഞ്ഞു. അടുത്തതിൽ പ്രസവിച്ച ൨-ദിവസം പോലുമാകത്ത ശിശുവും തളയും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഭാര്യയും കുഞ്ഞുങ്ങളും ഉള്ളവർക്കും ഇപ്രകാരം ചെയ്യുകയില്ലെന്നുള്ളത് നിശ്ചയം. ഇതുകൂടാൻ ൩൦-൦, ൪൦-൦, കൊല്ലംകൊണ്ട് ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ മാതിരി സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് വളരെ കഷ്ടമാണ്. ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ഇപ്രകാരം ചെയ്യാതെ തീരുന്നതിന് പ്രത്യേക ശ്രമം കെട്ടിയെന്നറിയുന്നതിൽ അത്യാധികം സന്തോഷിക്കുന്നു. ഈ സംഗതികളിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിയണമെന്നു പ്രേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ ഉപദേശപത്രം പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. PULIYODOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Sir, I also wish to place my views for the consideration of the House. At the outset I may be permitted to fully concede the position that the land policy recently adumbrated by the Government is a very sound one. There is no doubt about it. But with regard to the question of leasing out lands for limited periods this aspect may also be borne in mind. For reasons, historic or otherwise, certain communities could not go in for registry of lands in times past and they were serving the Government of His Highness the Maharaja in various capacities and they did not mind much at that time about the registry of land for agricultural or industrial purposes. But these are days when the principle of communal representation has been accepted and acted upon by Government in the matter of recruitment to the Public Service and naturally such communities have been denied the chances of getting entry into Public Service and compelled to seek other occupations to earn their livelihood.

under circumstances beyond their control. So my submission is that when applications of persons belonging to such communities who could not get registry of extensive areas in the past are received, they should be given special consideration, at least in the matter of leasing out lands.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : പബ്ളിക് സർവ്വീസിൽ അസമത്വസമുദായങ്ങൾക്ക്, കൂടുതൽ ഉദ്യോഗങ്ങളുള്ള സമുദായക്കാർക്കൊപ്പം ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുന്നതിന് സമ്മതമുണ്ടോ?

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : That is not my position. I do not for a moment think that any person should be deprived of the lands already registered in his name or that a portion of land already registered should be set apart for registry to other communities. I have no complaint against those gentlemen who have by getting registry of extensive areas in their name, tried to improve the economic condition of the country in general and of their own in particular by making improvements on such lands. But in the matter of leasing out lands, this aspect of the question may be borne in mind by the Government.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : തല എണ്ണി ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ് ഇപ്പോൾ പബ്ളിക് സർവ്വീസിലുള്ളത്. കുറവുള്ള സമുദായങ്ങൾക്കും മറ്റുള്ള സമുദായങ്ങളോടൊപ്പം ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുന്നത് സമ്മതമാണോ എന്നാണ് എന്റെ ചോദ്യം.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : It is clear from my statement.

MR. KODIVEETIL C. RAMAN KUNJU (Nominated) :—സർ. പ്രത്യേക ചില വ്യക്തികൾക്ക് കാവുപറം പോക്കൂരി പതിച്ചു കൊടുക്കണമെന്ന് പറയുന്നത് ഒരിക്കലും ശരിയല്ല. കാവുപറയോക്കൂട്ടികൾ രാജ്യത്തിന്റെ ഏതുഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്നാലും അവയെ ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ ഏർപ്പെട്ട് അവരെക്കൊണ്ടു സംരക്ഷിക്കണം. ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നയം വളരെ ദീർഘദൃഷ്ടിയോടുകൂടി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നു ആലോചിക്കുന്നവർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. കഴുത്ത കറക്കുമായ ഗവണ്മെന്റ് അവൾ സമുദായക്കാർക്കു സൗജന്യമായി ഭൂമികൾ പതിച്ച് കൊടുത്തുവരുന്നു. അതു അവർക്കു താമസിക്കുവാൻ ഭൂമിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകളിൽ ഏതാനും ആളുകൾ താമസിക്കാൻ പോലും ഭൂമിയില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്നത് ഒരിക്കലും ശരിയല്ല. നായർ മതലക്ഷണം ഈശ്വര മതലക്ഷണം നടപ്പിൽ വന്നതിനു ശേഷം ഈ

[Mr. Kodiveetil C. Raman Kunju]

രാജ്യത്തെ ഈ രണ്ടു പ്രബല സമുദായങ്ങളിലും ഉള്ള ആളുകൾ വസ്തുക്കൾ ഭാഗിച്ചു പിരിഞ്ഞു. ആ വസ്തുക്കൾ ഇപ്പോൾ നാൾക്കുനാൾ വിലയോധാരങ്ങൾ ഏഴതി, വ്യവസായങ്ങളും കച്ചവടങ്ങളും നടത്തി പണം സമ്പാദിക്കുന്നവരുടെ കയ്യിൽ ചെന്നു ചേരുകയും ഈ സമുദായങ്ങളിലുള്ളവർക്ക് ഭൂമി ഇല്ലാതെയാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ ഭൂമിയില്ലാത്തവരുടെ സംഖ്യ നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഇപ്രകാരം കുറച്ചു ധനികന്മാർ മാത്രം ഇവിടെ ഭൂസ്വത്തു ഉടമസ്ഥന്മാരായി ശേഷിക്കുകയും മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകളിൽ വലിയ ഒരു ഭാഗം ഭൂമി ഇല്ലാത്തവരായി തീരുകയും ചെയ്യും. അതു ആശാസ്യമല്ല, ഭാവിവിഷമകരമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ ഭൂമിയില്ലാത്തവരുടെ സംഖ്യ അനേകിനം വർദ്ധിച്ചുവന്നു ഒരു കാലത്തു എല്ലാവർക്കും താമസിക്കുന്നതിനു സ്ഥലംകൊടുക്കാൻ ഗവർണ്മെൻറു നിർബന്ധിക്കപ്പെടുകയും, അന്നു ഭൂമിയില്ലെങ്കിൽ ഗവർണ്മെൻറു വിചാരിച്ചാലും തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കാതെ വരുകയും ചെയ്യും. ഇതു യൂറോപ്പിലെ പോലെ സൗകര്യങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു സ്വതന്ത്രരാജ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ മറ്റാരുടെ സ്ഥലമെങ്കിലും ആക്രമിച്ച് കൈവശപ്പെടുത്തി നൽകുകയോ കഴിയുമായിരുന്നു. ഇവിടെ അതിനു നിവൃത്തിയല്ല. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകൾ മുഴുവൻ ഇവിടെ ജീവിക്കുകയും ചാവുകയുമല്ലാതെ അവർക്കു മറ്റൊരിടത്തും പോകാൻ സാധിക്കയില്ല. അതു കൊണ്ട് ഇതുവരെ പതിച്ച് കൊടുത്തതു കഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ള സ്ഥലങ്ങളെങ്കിലും റിസർവ് ചെയ്യണം. താമസിക്കുന്നതിന് സ്ഥലമില്ലാത്തവർക്കും കാലാവധി ഇല്ലാത്ത പാട്ടത്തിന് പതിച്ച് കൊടുത്താൽ മതിയെന്നാണു എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇപ്രകാരമായാൽ ഗവർണ്മെൻറു ഈ സ്ഥലങ്ങൾ എപ്പോൾ തിരിച്ച് എടുക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലം ചിലവുകൂടാതെ തിരിച്ച് എടുക്കാൻ കഴിയും. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകളിൽ ഒരുത്തനു ഒരു കുടികെട്ടി കിടക്കുന്നതിന് രണ്ടായിരം രൂപ കൊടുത്താലെ ഒരു സ്ഥലം കിട്ടുകയുള്ളവെന്ന് വരുമെന്ന് മുൻ പറഞ്ഞ രീതിയിൽ കാലാവധിയില്ലാതെ കുത്തകപ്പാട്ടമായി പതിച്ച് കൊടുത്തിരുന്നാൽ ഈ വിഷമം വരികയില്ല. അതിനാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവർണ്മെൻറു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

SAHIB BAHADUR M. K. MACKAY PILLAI: സർ, പുറമ്പോക്കു ഭൂമികൾ പൊതുജനങ്ങൾക്കോ അയൽക്കാർക്കോ ആക്കം പതിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നു ആവശ്യമില്ല. ഞാൻ പറയുന്നത് പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ പൊതുജനങ്ങൾക്കോ അയൽക്കാർക്കോ ആക്കം പതിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നു ആവശ്യമില്ല.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI (Nominated): സർ, ഭൂമി പതിവു പ്രാപ്യത്തിൽ ഗവർണ്മെൻറു ഭീർഘദൃഷ്ടിയോട് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള നയം അതീവ ബഹുമാന്യമാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവർണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ ഭൂമി ഇല്ലാത്ത ആളുകളുടെ നിരന്തര സങ്കടത്തെ രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ എനിക്കു നിതരാം താല്പര്യമുണ്ട്. ഭൂമിയില്ലാത്ത സാധു ജനങ്ങൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവർണ്മെൻറിന്റെ മുമ്പാകെ അവരവരുടെ സങ്കടം രേഖപ്പെടുത്തി സമർപ്പിക്കുന്ന അപേക്ഷകൾക്ക് മുൻഗണന നൽകേണ്ടതു എന്നും അത്യാവശ്യമാണ്. സൗജന്യ നിരക്കിൽ ഭൂമി പതിച്ച് കൊടുക്കുന്ന നയം ഉടമേണ്ടതാണ്. ഒരേക്കൂടെ കൂടുതൽ സ്ഥലങ്ങൾ ഇനെയും ആക്കം പതിച്ച് കൊടുക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണ് എന്റെയും അഭിപ്രായം. സൗജന്യമായി പതിച്ച് കൊടുക്കത്തക്ക ഭൂമികൾ പല താലൂക്കുകളിലും പകുതികളിലും ഇപ്പോഴും ധാരാളം കിട്ടപ്പോകുന്നുള്ള കാര്യം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള ഭൂമികളിൽ പ്രവേശനം സാധുക്കൾ പ്രവേശിച്ച് കുടിലുകൾ കെട്ടി കൃഷി ചെയ്തു ഉപജീവിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഗവർണ്മെൻറു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പ്ര

[Mr. T. T. Kesavan Sastri.]

കാരം ഭൂമി പതിവു നിർത്തലാക്കാൻ സർക്കാരും വന്നതോടുകൂടി ഈ സാധുക്കളുടെ കടിപാർപ്പ് സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും ലാൻഡ് റവന്യൂ അധികൃതന്മാരായ അവർ ബാമിഷ് കൃതമായി തീരാൻ ഇടവന്നിട്ടുണ്ട്. ആ ഞാറബിൾമെമ്പർ മി. രാമൻകുഞ്ഞു പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം നായർ ആക്ടിന്റെയും ഹുസ്സവ ആക്ടിന്റെയും മക്കത്തായ നിയമം നടപ്പിലാക്കാൻ ഇടയാകുകയും ജനസംഖ്യയുടെ അമിതമായ വർദ്ധനവിന് ഇടവരികയും ചെയ്യുകയൊണ്ട് വസ്തു ഉടസ്ഥമാക്കത്തന്നെ ഇപ്പോൾ താമസത്തിന് സൗകര്യമില്ലാതെ വന്നിരിക്കുകയാണ്. തന്നിരിക്കുന്ന നാട്ടിന്റെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലും താമസിക്കാൻ സ്ഥലമില്ലാതെ വളരെപ്പേർ വിഷമം അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ ഗവർണ്മെന്റു തുടർച്ചയ്ക്ക് വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതിയും ഓർമ്മപ്പെടുത്തണമെന്നു വേണം. എങ്കിലും അഞ്ചും, ആറും, ഏഴും, എട്ടും സംവത്സരക്കാലം കൈവശം വെച്ചു വെക്കുകയും ചെയ്തു പിടിച്ചിട്ടും അനുഭവിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ റവന്യൂ അധികൃതന്മാരുടെ അധികാരത്തിന്മേൽ നിശ്ശേഷം വിട്ടുപോകുന്നു. ഇപ്പോൾതന്നെ പത്തനംതിട്ട, വൈക്കം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും പല കുടുംബക്കാരെയും ഇറക്കിവിട്ടാൽ ഗവർണ്മെന്റു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തയ്യാറായിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള സംഗതി പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. ഞാറബിൾ മെമ്പർ ശ്രീമാൻ കെ. പി. കൊച്ചുകോരത്തരകൻ അവർകൾ അറിയിച്ചപ്രകാരം വേണ്ട ഭേദഗതികൾ ചെയ്തു കൈവശം വെച്ച് അനുഭവിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭൂമികൾ തിരിച്ച് എടുക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് താമസ സൗകര്യം നേടാനായി കറേജ് ഭൂമികൾ എങ്കിലും അവർക്കു പേരിൽ തിരിച്ച് കൊടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഗവർണ്മെന്റു ഉടൻ തന്നെ സഭയ്ക്കു രാജ്യം പറ്റപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ളതു എത്രയും അത്യാവശ്യമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതായ ഒരു കാര്യമാണ്. സർ ഈ വിഷയത്തിൽ ഗവർണ്മെന്റു യോഗ്യതയോടുകൂടിത്തന്നെ ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യണമെന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. ഒരു പക്ഷേ കാവുപറയേണ്ടതുകൊണ്ട്, താമസിക്കുന്നവരെത്തന്നെയും റവന്യൂ സിൽബന്ധികൾ നിദ്രയും ഇറക്കിവിട്ടാൽ തിരിച്ചറിയുന്നതിനും ഒരു നിശ്ചിത കാലത്തേക്ക് എങ്കിലും കത്തകവാടം വ്യവസ്ഥയിൽ ആയാലും ഭൂമി അവർക്ക് തന്നെ കൊടുക്കുന്നതിനും ഗവർണ്മെന്റു യോഗ്യതയോടുകൂടിത്തന്നെ ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യണമെന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ മെമ്പർമാർക്കു ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ഭേദഗതി പതിഞ്ഞുകൊണ്ടാൻ പ്രായ്ക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. മെമ്പർമാർ ഉപരേഖപത്രം അനുസരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. G. NARAYANAN TAMPIL: Sir, after the amplification of the policy from the Chair at the commencement of the discussion on this motion just a while ago, I do not feel myself called upon to make a detailed reply. The Dewan, as the President of this House and the sister House, has announced in unequivocal terms the present land policy of Government.

Prior to 1932 there was apparently no restriction in the matter of land assignment. The mere occupation of land, with the show of some sort of improvement on it, was then sufficient ground for the assignment of that land to the occupant concerned. It did not matter much in those days when the State had a much smaller population than it has today.

It is a notorious fact that, in Travancore, the population is increasing at the rate of about a lakh or so year by year. Ten years back, in 1932, the population was about 51 lakhs. But today, Sir, in 1943, we know from the results of the last census that the population of the State is about 61 lakhs. The whole area of Travancore is less than 8000 square miles and only about a third or so of this area is habitable and cultivable land, the rest being reserve forests, backwaters, river-beds and so on. Land, evidently, is inelastic; but the population is not. Where shall we go for the land for colonisation and cultivation as time advances? Ours is already one of the most thickly populated countries in the world; and the population is growing at an alarming rate. Many thousands of our men are serving in the War. When they return, they would require land for cultivation, in the absence of other occupation. Where shall we have the land for that purpose if the available area of Government land is indiscriminately assigned away? The policy so far pursued has obviously not erred on the side of equitable distribution. On the other hand, it has resulted in the existence of large individual holdings. The time has therefore, arrived when we must needs cry halt, in the interests of the entire State, now and hereafter. Hence the present land policy enunciated by the far-seeing Dewan. This policy I may assure the House has been most carefully thought out in the best interests of the State.

In implementing the policy, Sir, we, your officers, have had the inestimable advantage of your personal directions to work it out in as equitable a manner as possible while giving no quarter to the deliberate squatter. You have already pointed out to the House that, in many an instance, a man who squatted on ten cents of land, ostensibly for the beneficial enjoyment of his registered holding, so expanded his occupation that a far larger area than that covered by the patta has eventually come into his hands. For instance, many of the cardamom land-holders, mostly non-Travancoreans, are definitely holders of more than one hundred per cent of the land they had originally bargained for, paid for, and got patta for. That was the condition that prevailed in the past when Devicolan was practically an inaccessible area, excepting through the adjoining British Indian Districts. Now that the

Mr. G. Narayanan Tampi] Pallivāsal Road has been opened and as cardamom is one of the chief money crops of the State which very nearly has a monopoly in the world, sufficient land for its cultivation has to be made available to our people from the plains. This is another reason for severely penalising encroachment. Nevertheless, it has been alleged that Government have violated the rights of beneficial enjoyment and that people have been mercilessly evicted from lands under long term occupation involving enormous investments. These occupants, it may be remembered, walked into the venture with their eyes open and in deliberate disregard of the rules in force because, in 1932, Government prohibited all un-authorised occupation of land by the promulgation of appropriate rules in that behalf. Seeing that the encroachment craze still persisted in spite of these rules, this prohibition was made still more definite and was rigorously enforced by the Rules of 1935. Thus, there was an interregnum between the promulgation of these two sets of rules. This was truly a transition period for, under the rules of 1932 which were in operation for three years, most of the cases of unauthorised occupation were disposed of by ordering registry whereas, under the later rules of 1935, all encroachments were ordered to be evicted. It will thus be clear to the House that even the systematic encroachers on Government land have had some measure of latitude at their hands up to a stage beyond which they could not go in the larger interests of the State. Nor can it be contended that the ante-encroachment policy has been initiated without adequate warning.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: മനോഹര മന്ത്രി ഭൂമി പരിഷ്കാര കമ്മിഷന്റെ?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: ഉണ്ട്.

So, under the rules of 1935, it has been laid down that all unauthorised occupations will be strictly evicted and, in the face of these rules, nobody had any business to occupy poramboke lands without permission. Hence nobody can, with any show of reason, arraign Government with harshness. As a matter of fact, with my experience in the District, I can submit before this House that, in the majority of cases, the occupation has not been *bona fide* in the proper sense of the term. On the other hand, in all deserving cases, special care has been and is being taken to avoid hardship to parties. I can assure the House that Government have been specially considerate in such cases, while they do hold without any hesitation whatever that an occupation which is not found really *bona fide* ought to be regarded as a crime against the State.

I may specially mention in this connection that an extent of about 110,000 acres has been assigned to the members of the backward communities even after prohibiting registries as a general measure. Although registries have since been completely stopped, land is being granted on lease in small plots for definite periods, subject to renewal for further

periods. The aim of Government is to distribute the available area among as many people as may be possible. There has not been the slightest intention to infringe upon enured rights, properly so called: I would beg the House to view this policy in the light of a surgical operation, an amputation for instance. Vivesection, to be sure, is the very perfection of cruelty. Still, the dismemberment of a limb to save human life, however acutely painful it may be for the time being, is the acme of charity and mercy in the ultimate result. So, in the present case, although the policy under discussion may cause some pain in individual cases here and there, it will and it must enure to the lasting advantage of the body politic as a whole in the times yet to be.

PRESIDENT: The House will now adjourn and meet again at 12 noon tomorrow.

The House adjourned at 6 P. M.

B. PARAMU,
Secretary to the Sri Mulam Assembly.